

Arrest

**Nr. 119 147 van 19 februari 2014
in de zaak RvV X**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 18 februari 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 februari 2014 tot het treffen van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2014 om 14 uur 15.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. JP LIPS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker heeft blijkens het administratief dossier een ganse historiek van veroordelingen waarbij verschillende pogingen ondernomen werden om hem op een gedwongen wijze te repatriëren naar Algerije.

1.2. Op 8 juni 2006 wordt er een ministerieel besluit van terugwijzing getroffen dat op 12 juni 2006 betekend wordt aan verzoeker.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris treft op 8 februari 2014 een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Hierin wordt onder meer verwezen naar het in punt 1.2. vermelde ministerieel besluit.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Voor wat betreft de beslissing tot vasthouding die besloten is in de bestreden beslissing, dient de Raad op te merken dat een dergelijke beslissing overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van de Vreemdelingenwet enkel aanvechtbaar is bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van deze beslissing.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat op 12 juni 2006 aan verzoeker een ministerieel besluit tot terugwijzing werd betekend, waarbij hij wordt gelast het grondgebied te verlaten, met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, op straffe van het bepaalde in artikel 76 van de Vreemdelingenwet, behoudens bijzondere machtiging van de minister van Binnenlandse Zaken. Dit ministerieel besluit is definitief en uit niets blijkt dat verzoeker de voormelde bijzondere machtiging zou gekregen hebben of een aanvraag tot intrekking of opheffing van het besluit tot terugwijzing heeft ingediend, laat staan dat een beslissing over dergelijke aanvraag zou zijn genomen. Verzoekende partij reikt ter terechtzitting ook geen elementen aan waaruit blijkt dat het anders zou zijn. Zij heeft dan ook geen belang bij de schorsing van het bestreden bevel aangezien het ministerieel besluit waarbij verzoeker gelast wordt het grondgebied te verlaten met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, nog van kracht is. De rechtstoestand van de verzoekende partij blijft dus zelfs in geval van een schorsing van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten ongewijzigd (cfr. RvS 19 december 2006, nr. 166 090). Het discours van verzoekende partij ter terechtzitting dat zij feitelijk onverwijderbaar is, maakt niet dat het betrokken ministerieel besluit waaraan zij onderhevig is, geen rechtskracht meer zou hebben. De wetgever heeft in artikel 26 van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk voorzien dat de verbodsmaatregel gedurende 10 jaar geldt, dit wil zeggen vanaf de datum van het besluit, tenzij dat besluit wordt opgeschort of ingetrokken en dit los van de uitvoering van de verbodsmaatregel (cf. RvS 27 februari 2013, nr. 222 654).

De ingestelde vordering is derhalve onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

M. EKKA